

Художник

Анатолій Клименко

Малює художник пейзажі, портрети, —
Що душу торкає і радісно диха.
І пензлем народжує дивні сонети,
Немов з полотна йде мелодія тиха.

Пензликом легенько доторкнувся, —
І мазки слухняно всі лягають.
Прямо йшов чи раптом обернувся, —
Образи навколо оживають.

Образи живуть чи тільки мріють,
В пам'яті раптово виникають.
Як плоди, що вже потроху зріють,
На картині фарбами лягають.

Сонце світить чи вітри гуляють..
Кольори докупи поспітались..
На папері дивом оживають
Ті, що в тіні тихо заховались.

Мить впіймав і заховав у душу,
Дріб'язок малий, а щось вже значить.
А художник каже — Я вже мушу,
Хай цю мить вже цілий світ побачить!

Бачить око те що не сховаєш,
І рука веде і не здригнеться.
Те що в серці — в аркуші вкладаєш,
Хтось погляне — й радісно всміхнеться...

06.07.2026